

W tym kontekście zostaje podniesione m.in., że uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji nie jest dla skarżącej zrozumiałe, a zrozumiałe uzasadnienie nie zostało jej również zakomunikowane oddzielnie. Z tego powodu zostało naruszone jej prawo do obrony oraz prawo do skutecznej ochrony prawnej. Naruszone zostało także prawo do bycia wysłuchanym. Skarżąca podnosi, że zaskarżone akty nie zostały jej doręczone przez pozwaną i że nie była ona wysłuchana. Ponadto podnosi ona, że pozwana nie dokonała prawidłowej oceny okoliczności dotyczących skarżącej. Skarżąca jest zdania, że została pozbawiona udziału w sprawiedliwym postępowaniu, zgodnym zasadami państwa prawa, ponieważ z braku wiedzy o toczącym się postępowaniu nie mogła konkretnie wypowiedzieć się w przedmiocie odnośnych zarzutów i rzekomych dowodów przedstawionych przez Radę, jak również nie mogła przedstawić żadnych dowodów przeciwnych.

- 2) Zarzut drugi: oczywisty błąd w ocenie i naruszenie zasady proporcjonalności

Zdaniem skarżącej wydając zaskarżone akty prawne Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie. Rada dokonała niedostatecznego lub błędnego ustalenia stanu faktycznego leżącego u podstawy zaskarżonych aktów prawnych. W tym kontekście skarżąca podnosi m.in., że w odniesieniu do skarżącej przywołane w zaskarżonych aktach powody przyjęcia środków ograniczających, są nietrafione. Ponadto zaskarżone akty naruszają zasadę proporcjonalności.

- 3) Zarzut trzeci: naruszenie praw zagwarantowanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej

W tym miejscu skarżąca podnosi, że zaskarżone akty naruszają jej prawa podstawowe, zagwarantowane przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2010, C 83, s. 389) (zwaną dalej „Kartą praw podstawowych”). W tym kontekście skarżąca podnosi naruszenie wolności prowadzenia działalności gospodarczej w Unii Europejskiej (art. 16 Karty praw podstawowych) i prawa do używania mienia nabytego zgodnie z prawem oraz rozporządzania nim w Unii Europejskiej (art. 17 Karty praw podstawowych). Ponadto skarżąca podnosi naruszenie zasady równości wobec prawa (art. 20 Karty praw podstawowych) oraz zasady niedyskryminacji (art. 21 Karty praw podstawowych).

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2013 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Baumarkt Praktiker Deutschland (PRO OUTDOOR)

(Sprawa T-127/13)

(2013/C 129/49)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Seijo Veiguela i J. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Baumarkt Praktiker Deutschland GmbH (Hamburg, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie R 1900/201-2 w zakresie, w jakim oddalając odwołanie skarżącej utrzymuje w mocy decyzję Wydziału Sprzeciwów o częściowym dopuszczeniu do rejestracji słownego wspólnotowego nr 4782215 „PRO OUTDOOR”;
- obciążenie strony pozwanej lub innych stron występujących przeciwko niniejszej skardze kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PRO OUTDOOR” dla towarów i usług z klas 9, 12, 14, 18, 22, 24, 25, 28 i 35

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Baumarkt Praktiker Deutschland GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „OUTDOOR GARDEN BARBECUE CAMPING” dla towarów i usług z klas 12, 18, 22, 24, 25 i 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 60 rozporządzenia nr 207/2009 oraz zasad 48 i 49 rozporządzenia nr 2868/95;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

— nie zachodzi przypadek narażenia na działanie po stronie konsumentów lub załogi zakładu;

— ponowne badanie HHPA opiera się na starych i wyczerpanych danych;

— ponowne badanie nie uwzględnia miarodajnych danych.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2013 r. — Polynt SpA i Sitre Srl przeciwko ECHA

(Sprawa T-134/13)

(2013/C 129/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Polynt SpA (Scanzorosciate, Włochy) i Sitre Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA).

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i uzasadnioną;
- częściowe stwierdzenie nieważności decyzji ED/169/2012 ECHA w sprawie włączenia cykloheksanu-1, 2- dikarboksyłowego, cis-cykloheksanu-1,2- dikarboksyłowego oraz trans-cykloheksanu-1, 2- dikarboksyłowego (zwanymi dalej „HHPA”) jako substancji spełniających zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ („REACH”) kryteria z art. 57 lit. f) tego rozporządzenia, w zakresie dotyczącym HHPA i ich monomery;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący oceny lub naruszenia prawa: a) alergeny inhalacyjne nie podpadają pod zakres art. 57 lit. f) REACH oraz b) ECHA nie dostarczyła ani wystarczającego uzasadnienia, ani dowodów, że MHHPA stanowią „substancji budzące równoważne obawy” jak czynniki rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość („CMR”) kategorii 1, ponieważ:

- środki CMR wywołują nieodwracalne skutki, natomiast w przypadku MHHPA uczulające działanie na drogi oddechowe nie ma nieodwracalnego skutku;

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do obrony. Skarżące nie miały okazji do obrony w odpowiednim zakresie z uwagi na brak obiektywnych kryteriów dla oceny, czy w przypadku substancji chodziło o substancję budzącą równoważne obawy zgodnie z art. 57 lit. f) REACH, w szczególności w przypadku alergenów inhalacyjnych, takich jak HHPA oraz z uwagi na fakt, że ECHA nie wzięła pod uwagę wszystkich informacji, jakie dostarczyli przedstawiciele tego sektora przemysłu w terminie do dostarczenia stanowisk.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności. ECHA dokonała względem HHPA wyboru środków i poprzez zaszeregowanie HHPA jako substancji wzbudzających szczególnie duże obawy przysporzyła skarżącym niedogodności, które z punktu widzenia realizowanych celów są nieproporcjonalne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2013 r. — Hitachi Chemical Europe i in. przeciwko ECHA

(Sprawa T-135/13)

(2013/C 129/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hitachi Chemical Europe GmbH (Düsseldorf, Niemcy), Polynt SpA (Scanzorosciate, Włochy) i Sitre Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: K. Van Maldegem i C. Mereu, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA).